

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

Norge og Finland, har man fundet det ønskeligt, at konventionen også tiltrædes fra dansk side, så meget mere som konventionens bestemmelser allerede i det væsentlige dækkes af de her i landet gældende forskrifter om skibsmandskabets opholdsrum, forskrifter, der trådte i kraft den 1. oktober 1945. Ratifikationen af denne konvention vil derfor kun nødvendiggøre nogle få detailændringer i de gældende danske bestemmelser, der vil kunne gennemføres administrativt i medfør af loven om tilsyn med skibe.

Med disse få bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale forslaget til rigsdagsbeslutning til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Ovist Hansen: Jeg skal ikke føje meget til det, der allerede er sagt af den højtærede minister. De krav, man er blevet enig om på konferencen i Seattle, gælder jo de skibe, hvis køl er lagt, hvorimod de for andre skibe først vil komme til anvendelse på et senere tidspunkt, når man kan indrette skibene med opholdsrum i overensstemmelse med de i konventionen indeholdte bestemmelser. Det er nu engang sådan, at søfolk ikke kan gå et andet sted hen og tilbringe deres fritid, de er bundet til de rum i skibet, der er anvist dem til opholdsrum. De af os, der er opvokset i søfartsbyer og lignende steder, kender mange af de rum, man i fordums tid bød vore søfolk at henleve deres fritid i, de rum, der for en stor del er mere deres hjem end det hjem, de eventuelt kan have i land, og de rum var jo under al kritik. Når man nu på den internationale arbejds-konference i Seattle er blevet enig om visse retningslinier og bestemmelser angående indretning af mandskabets opholdsrum ombord og de er tiltrådt af en lang række lande, så forekommer det mig, at det er unødvendigt at spille mange ord på en omtale heraf i tinget, og jeg vil kun ligesom den højtærede minister anbefale, at man tiltræder konventionen.

Damsgaard: Mit parti kan anbefale folketinget — i lighed med hvad der er sket i landstinget — at give sit samtykke til, at overenskomsten vedrørende skibsmandskab stadfæstes. Og det kan vi gøre med en god samvittighed, idet de spørgsmål, som omhandles i den nævnte internationale overenskomst, såvidt jeg har kunnet skønne, i hvert fald i det væsentlige er løst i de større danske skibe, som overenskomsten

vil komme til at omfatte. Jeg vil tro, at opholdsrummene i langt de fleste danske skibe er betydelig bedre indrettet, end det kræves i Seattle-overenskomsten. Derfor kan det høje ting efter vor opfattelse roligt lade overenskomsten stadfæste.

Boeck-Hansen: Vi er fra konservativ side også tilbøjelige til at tiltræde denne konvention, ligesom vi har gjort det i det høje landsting, og ganske særlig, da både Sverige, Norge, Finland og Frankrig har tiltrådt den. Men på den anden side er det jo ikke let at overse de forpligtelser, som en sådan konvention pålægger rederne. Dette forekommer os i hvert fald at være noget uoverskueligt, og derfor vil vi gerne have lov til at drøfte spørgsmålet nærmere i et udvalg. Vi fik jo i 1945 en lov vedrørende dette område indenfor skibsfarten, og denne lov gav utvivlsomt på mange områder bedre betingelser end denne konvention; men der er sikkert også nogle områder, hvor konventionen stiller større krav end loven af 1945, og det forekommer os noget uheldigt, at man med så få års mellemrum ændrer på kravene i så henseende. Jeg ville derfor anse det for rigtigt, at man fik lejlighed til at se en lille smule nærmere på sagen og måske også fik lejlighed til at tale med rederierne om spørgsmålet.

Der står i betænkningen, at Storbritannien tænker sig at tiltræde denne konvention. Det kunne jo være, dette skete, inden udvalget afgav sin betænkning, og det ville i hvert fald være heldigt, hvis vi vidste, hvordan det store skibsfartsland Storbritannien stiller sig. Men iøvrigt er vi meget velvilligt indstillet overfor at tiltræde konventionen.

Kristian Nygaard: Det radikale venstre vil stemme for det forslag til rigsdagsbeslutning, der her er til behandling.

Lynnerup Nielsen: Den foreliggende konvention er for mig at se et trist aktstykke. Det vidner ikke meget om, at der er den rette vilje til at indfri de løfter, der blev givet søens folk umiddelbart efter krigen. De gyldne år med de store indtjeningsmuligheder for rederne kunne jo forlængst have ført til bedre og menneskeværdigere forhold ombord i skibene, forudsat at der ikke altid blev skelet for meget til udbyttet.

Den plads, der foreskrives i konventionens afsnit om lukafforholdene, forekommer mig at være et absolut minimum; det ligger langt under, hvad der kan betragtes som menneskeværdigt. I skibe under 800 t foreskrives